સત્યવાદી હરિશ્ચંદ્ર.

નાટક તીન બાબકા.

ઉર્દુ નાટકો ઉપરથી.

છપાવી પ્રસિદ્ધ કરનાર.

દલાલ-જેઠાલાલ વાડીલાલ.

ઠે. સારંગપુર તળીયાની પોળ-અમદાવાદ.

આવૃત્તિ ૧ લી. સને ૧૯૧૫, પ્રત ૧૦૦૦,

અમદાવાદ-" શ્રી સત્યસાગર પ્રીન્ટિંગ પ્રેસમાં
પટેલ પોચાભાઇ ચકુભાઇએ છાપી,

કિંમત દો આને.

હરિશ્ચંદ્ર.

બાબ પહેલા.

---

૧ સબ—

જય જય ઈંદ્રાસન પતિ ગ્યાની, જય સુરપત્નિ રાની ઈંદ્રાની,
રસિયા, રસ ખાની, આગમ જાની. દાની, સાહય અભિમાની. જય.
સુરજન પદસંગી, સુખદાની. દુરજન, મદ ભંગી, દુઃખ હાની,
ભગવતી ભગવાની, ગંધર્વાની. ગાતી તુમદર તાદાની,
ગોરી મુલતાની, કાફી, ધાની, રંભા, મેંનકા, પટરાની, જય,
કરૂણાકે સાગર, ગુણકે આગર, નટવર, નાગર નિરમાની. જય.
બાદલ, બીજલી, બખા, પાની, પાય સબગર હય પરધાની,
હય પાનીસે આબાદાની, ઝન નન ઝન ઝન ઝન.
નારદ, સારદ, મુનિ, સયલાની, મહિમાં સબને હય પહચાની,
ઈશ્વર ધ્યાની, સુરનર માની, જસકે જાની, જાવેદાની,
ઝનનન, ઝન ઝન ઝન, સનનન સન સન સન, છનનન છન છનછન. જય.

૨ ભયરવી=સરગમ.

સબ—તેરી સરકારી, હમ પર જારી રખખે કરૂણાધારી,
હે અ આલી અબ જગવાલી, સ્વર્ગ લોકમે,

અયસાહી અધિકારી હમકો ઔર અયસાહી આચારી. તેરી.
રાજ કાજ સરદારી, બલિહારી, બલિહારી,
ફૂલી સારી આસા ઇસકી ફુલવારી, જસકી બારી ગુલકારી.
આઈ હય જબ સંકટ ભારી, ટાલી તુમને કર યારી,
અય હિતકારી. તેરી.

૩ કાફી=ઠુમરી.

નારદ—દિલ સફા ન પાય ઇનસાન.
રહે હાર છાન છાન બુદ્ધિમાન, ગ્યાનવાન. દિલ.
સચ્ચા રહનેકા થા વઅદા હરસે કિયા, કિયા, કિયા,
નરને ધ્યાન પર ઉસ વઅદેપર ન દિયા, દિયા, દિયા.
ઝુઠી દુનિયાપર કુરબાન, હય નાદાન; ના ફરમાન,
[illegible] શાનવાલે, ઉંગે બાનદાનવાલે.
સરદારી ફરમાનવાલે, સારે જગસે હારે,
જગમેં આનકે હરઆન હૈંય બે ધ્યાન, ના ફરમાન. દિલ.

૪ અલહિયા=દાદરા.

અપ્સરા-સત્ય સદન, ચરન જગત નાથ; પાપ હરન. સત્ય.
રંક, રાય, કાલ ખાય, પુત્ર. નાર, ધન અપાર.
જાય નહીં સાથ, આય નહીં હાથ. સત્ય.
(સબ વિસર્જન હોતે હયે.)

૫ જંગલા લાવની.

નક્ષેત્ર—મન મયલ મિટે, તન તેજ બઢે, દે રંગ ભંગકા લોટા,
સૌ રોગ ટલે, સૌ સોગ જલે, કરે ભંગ અંગકો મોટા.
જબ તાર જમે, બાજાર રમે, નવ હાથ બઢે જી છોટા.

તન સાફ, મન સાફ, હો સાફ આદમી ખોટા. મન.
લે કુંદ દૂધમેં ઘોલા, તો રંગ બના અનમોલા.
કરે પાર ભંગકા ગોલા, હરબાર બોલ બમભોલા.
ઉઠ ભોર નહાકે ગંગ, ચઢા લે ભંગ, જમા લે રંગ.
નિરાલે ઢંગ, દિખા દે જંગી કુંડી સોટા. મન,
ભંગ લીલી, ભંગ પીલી, ભંગ પીહમેં રહે નફા, કે અંખિયાં લાલ ઔર દિલ સફા.

૬ ખમાચ=ઠુમરી.

કયસે કીસીકા સાચ જાને,
બે ભરસે, બે ઠિકાને, કયું સુની હુઇ બાત માત માને ? કયસે.
બીચ જગતકે અનેક જન હયેં, કોઇ બુરે કોઇ નેક ચલન હયેં,
એકસે સબકે જાન બદન હયેં, બે પરેખે કયાં પિછાને ? કયસે.

૭ ગાયનેં.

દાન, ગ્યાન, ધ્યાન, નિસદિન તેરો પલ છિન યાવર સબપર,
જાન, આન, જાન રખતી તોહે દુનિયા સારી,
જીસે પ્યારી, ધર્માચારી, જગધર સરવર.
માન ખાનદાન રોશન જયસે માંહે અનવર,
મિહરે બરતર, નીત સચાઇ, છાઇ ઘર ઘર. દાન.
પ્રજા પ્યારી, નર યા નારી, તોપર વારી, ઓ હિતકારી,
જાનો તન, ધ્યાનો મન, માલો ધન, ગરદન સર, દાન.
નામવર દાદગર, જી વકદ, જી હુનર,
હર ચમન, નૌ રતન, હર સહર ખુશ ખબર, દાન.
દરબાર આલી સદકાર, સરકાર વાલી દરબાર,

હરકાર નેકી આચાર, હરબાર હામી કરતાર;
નેકી યાર. હો બીસયાર, આલમ .ચાર, હો બલહાર;
બગોં બાર, એહે ગુલજાર કે હરબાર, ફૂલે "ખિલકર. દાન.

૮ બહન-સ=લાવની.

શેર હજારોં જિસને મારા, વોહભી હારા મખ્ખીસે.
પરમેશ્વરને માનુખકા અભિમાન ઉતારા મખ્ખીસે.
બીર બહાદુર, સુર સિપાહી, આજિજ સારા મખ્ખીસે,
બતલાવો તો ચલતા હય કયા જોર તમારા મખ્ખીસે?
કરે ગર્વ જો હાથી તો જાયેગા મારા મખ્ખીસે,
પરમેશ્વરને માનુખકા અભિમાન ઉતારા મખ્ખીસે. શેર.

૯ માંડ=ગજલ,

હરિશ્ચંદ્ર=મેરે ગુલશનકા અગર કોઇ સમર કામ આયે,
ઇસ્સે કયા બઢકે હય, જો આપકે ગર કામ આયે. મેરે.
જ હય; કલ નહીં, એહે દૌલતે દુનિયા કયા હય?
યહી બીહતર હય કે સબકે મેરા જર કામ આયે. મેરે.
ખાલ ઔર માસભી કામ આતે હયઁ હયવાનોંકે,
હયફ! ઈન્સાન ન ઈન્સાનકે ગર કામ આયે! મેરે.
પાંવ ખિદમતસે કભી આપકિ હટનેકે નહીં,
કાટલો શૌકસે, મેરે મેરા જો હે સર કામ આયે. મેરે.

૧૦ તોરી=ઠુમરી.

આજ અજબ હય બાત કયસી? આજ.
મુખિયા જાય કહનેકે, પુકાર.
નગર સગર, ડગર ડગર લહર બહર હય,

મોરે નગર ઉપતાત [illegible]ી ? આજ.
કઇ કઠિન કોઉ [illegible] ઘેરે,
અયસો બોલ બચનસે જનાત કપસી ? આજ.

૧૧ કામોદ—કટાવ.

ઇસ પાપી પેટસે હારા, હય પેચ પેટકા સારા,
ઇસકે ડરકે હિચકારા, બકરી હય બાઘ બેચારા,
બમન બનિયા. બનજારા, સબકો ઇસ ઠગને મારા મારા !
મારા કઈ કઇ હારા, કઈ કઇ જલતા,
જબ રહે બલતા, કબ રહે ટલતા, ચલતા પલતા; પલતા.
બેટા જા લે રંગ રાગમેં, બાવા બાલે અંગ આગમેં;
સાધ સંતમેં, જોગ ત્યાગમેં, કોઇ જંગમેં, કોઇ લાગમેં,
મટક મટકો તાન તોરકે, ભટક ભટકકે આંખ ફેરકે,
પગ પર પરકે હાથ જોડકે,
સૌ સૌ રસ્તે પેટ ફિરાયે, થઇ થઇ થત્તા નાચ નચાયે,
સભી સાધના હલકી; ભારી, નીચ, ઉંચકી તાબેદારી.
ભેસ બનાકે કેસ બઢાકે બયઠે જાકે નાકે નાકે,
લચ્છન બાવન લખ પન્ચાવન.
સૌ છબ ધારન, મતલબ કારન, જાચક મંગન, રંગતરંગન,
બચપન, લુચપન, સગપન. ઠગપન, સાધરૂ લાખન,
ભેખ હજારન, સેવન બંધન, ફાંસી ગરદન,
ચોર, લુટારા વારા ન્યારા, સબકો ઇસ ઠગને મારા. મારા. ઇસ.

૧૨ સોહની—બહાર—ઠુમરી.

તારામતી—જિયરારે કલ નહિ પાયો સગરી રતીયાંરી. જિયરા.

કહીં નહીં ભાવે, કછુ ના સુહાવે,
હિયા ડર પાવે, બિહરત છતીયાંરી. જિયરા.
ધરકત આંસ, ચ઼ઢ રહી સાંસ, જબ સુધ આતી,
ભર આતી છાતી, બિસરત બતીયાંરી. જિયરા.

૧૩ સારંગ—કહરવા.

સબ દાસી—કરે તોપે દયા રઘુબીર, મહારાની ધીર ધરો. કરે.
શોક અગ્નિમાં દેહ ન બાલો, ચિન્તા જરાત સરીર. મહા.

૧૪ ગારા=ગત.

તારામતી=રીત યક સપના મયઁને બદ અય પ્યારે આજ દેખા. સત.
જા પહુચા ગયેં યેક દેસમેં, હાય રાજન !
દૂર હો જાતે ઉસકા રાજ દેખા,
જાતે ઉસકા તાજ દેખા, લુટ જાતે સબ સાજ દેખા,
સુખ પર પરતે ગાજ દેખા. સપના૦
રાજ તારાજ દેખા, તાજ મુહતાજ દેખા,
રાજકે રાજાકો આફતમેં અય સરતાજ દેખા. જા.

૧૫ ઝિંઝોટી=ગારા.

અપ્સરા=ચંદ્ર સૂર્યકે જોતસી બહે તિહારો તેજ,
સોભે સાહસ સત્યતા સુખ સંપતકી સેજ.
ચિરંજીવ રાખે સદા, દૂધ, પૂત, સતાન,
રાજકલા ફુલે ફલી, રહે સદા કલ્યાન.

૧૬ કાલિંગરા=કહરવા.

હો ન દિલારામ, તો કયા દિલકો આરામ !
દિલકો આરામ, ન તો જીનેસે કામ. હો.

આંખોને .કાતિલકી બરછી હય મારી,
મયઁ બનકે મતવારી, હું .કાતિલ પર વારી
હય જીસે બેજારી! લાચારી! લાચારી! કયા દિલકો.

૧૭ લહરા=સિંધુરા.

અપ્સરા=જાવોજી જાવ, બરે દાનકે દિલવાનેવાલે!
દાની કહલાનેવાલે, કહકર ફિર જાનેવાલે,
ઉલટા સમઝાનેવાલે, ધોકેમેં લાનેવાલે,
દેનેકે નામસે દો બાતમેં ડર જાનેવાલે! જાવોજી.
દાના કહલાકે ફિર નાદાનસે નાદાની કયસી?
જાચકકો જાંચકે દેનેમેં આનાકાની કયસી?
દુનિયામેં અયસે દાની. યઅને તુમ જયસે દાની,
તુમ હો ફિર કયસે દાની? કમ હોંગે અયસે દાની!
જાવો! જાવો! બયઠો! બયઠો!
કયસેકયાહોમું હતાજેકોદિલવાનેખિલવાનેવાલે! જાવોજી.

૧૮ બિહાગ—ઠુમરી.

એરી હાંરી કાહે કાહે તુ ન માતે ગોરી?
રાર કાહેકો કરત ઓ ગઁવારી! મતવારી, નાબકારી, છોરૂ, સારી,
કયસી ઓ નારી તુ ઢીટાઇ કરત?
ખોઇ તુને લાજ તોરી, સુધ ગઇ આજ તોરી.—કાહે,
કાહુકે બચન માનત નાહી, (સિપાહીસે) કરદે ઇસી દમ ઇસે દુર સિપાહી
ચતુરાઇ, નિઠુરાઇ, બેહયાઇ, બેસવાઇ. કયસી.

૧૯

સબ=ઓ સ્વામી? ઓ હામી? દીનકે સરદાર

કુછ રહમભી તુમ લાવો હમ પર માન લો દાતાર!
જાન લો, સબ માલ લો, હમ લોગ હય તૈયાર,
તુમ જાન પર રાજાકે મત બિનહાંર દો આજાર!
ફુંક દો હમ સબકો, ડાલો આપ દેકર માર,
રાજ છે રાજનકો હય યહે બાર બાર પુકાર!

૨૦ ભયરવી=સરગમ.

સબ=જાવો નહીં હમકો છોડકે, આસકો તોડકે,
બિનતી માંગે નાથ, હાથ હમ જોડકર જાવો.
રાજી કર લેંગે રાજાજી, રિષીકો પાંવ પર,
જર દેકર: ઘર દેકર: સર દેકર; હર ઓૈસર.
સાથ હમેં ગા તો લો, જાવો નાહી, જાવો ના માયાકો મોરકો. જાવો.
સમ્પૂરણ સુખ સમ્પત સારી, જાન પ્રાણ સબ હેચ,
જાન, માલ યહ કૌન કામકો? રાજ તેરે તાજ બિના આજ
હરકી યારીસે, તાજએદારીસે, આંખા જારીસે, સંકટ ભારીસે,
અયસી ખ્વારીસે, વારેંગે હમ આપ પર. જાવો.

૨૧

હરિશ્ચંદ્ર, તારામતિ, રોહિત } અય સ્વામી, અબ જાતે હમ, હયેંદો જાનેકા ફરમાન

બિશ્વામિત્ર=જાવો, હટકા ફલ પાવો અપને જાકે, હો હયરાન!
ઇશ્વર તુમકો મેરી બાતોંકા જલ્દી દે કુછ ગ્યાન.

હરિશ્ચંદ્ર, તારામતિ, રોહિત } રાજી હયેં હમ ઉસ મરજી પર જો દિખલાયે ભગવાન

સબ=ઓ મયાલુ જગતનાથ! હાય! હાય! હાય!

આજ હમ હુવે અનાથ! હાય! હાય! હાય!
રનમેં, અનમેં તેરા સાથી દીનાનાથ હૈ!
હામી હૈ તેરી અય નામી! સત્યતા

બાબ દુસરા.

૨૨ સિંધુરા=નકટા.

નક્ષેત્ર--
ખાવું મયઁ માવેકા મલીદા. ખાવું મયઁ મોતીચૂર લા.રવા. ખાવું.
ખાવું મયઁ પૂરી, બાસૌંધી વ ખસ્તા કચૌરી,
ખાવું મયઁ શકરપાલા દો-સેરા. ખાવું
ખાવું મયઁ સિખરન સુતરફેની,* રેવરી, મલાઇ,
ખાવું મયઁ મથુરાજીકા પેરા. ખાવું.

૨૩ બિહાગ=પદ.

સામ સાધુ=હમેશા હર નામ ભજતે રહો. હમેશા.
સજન સંગત સંતકી સજો,
જો કરે સો ભરે, ભય હરે, જો ડરે તો તરે.
બિસર જા મત ફાંસ જમકી. હર નામ.
ડર *હવસસે, કર નફસસે દુશમની
મનકી, તનકી, ધનકી, મોહની, હય ફની.
ભર જવાનીમેં લે ગલે કફની,
જન્દગાની ચાર દિનકી ચાંદની.

કલ અજલકી હયઅની, સરપે આદર હયતી,

જલ્દ કરકે નેક કરની છોડો, તોડો, દમકો. હર દમ.

સબ=નહિં નહિં નજર આયા કહીં કોઇ નર,

થકે થકે ઢુંઢકર થકે સરાસર.

આને લગા ચક્કર, હાર ગયે છક કર,

અરે અરે આજ મરે બાટ તક તક કર.

બયઠો જરા ચલકર, ચયન તો લો પલભર,

ઢુંઢો આકે રાહગીર ફેર રાત ભર.

હરિશ્ચંદ્ર,
તારામતિ, રોહિત.

૨૫ જિલા=કાફી.

સરજનહારે પ્રભૂ ! નાથ હમારે, તો બિન પતિતન કૌન ઉબારે ? સરજનહા૦

જો ભવ-સાગર ભાવ ભુલાયે, છિન તો ઇસે નહીં ધ્યાન લગાયે,

વાહુકો નાહી તુને બિસારે. તો બીન.

ગહરીં નદિયા, નાવ પૂરાની, ધર્મ પવન બિના પાર ન જાની.

સત્ય સનાતન "તાલિબ" તારે. તો બિ૦.

૨૬ જિલા=લહરા.

ઇસ પાપી જગમેં ધન હય અયસે ધર્મી ઇનસાનકો !

ઇસ ધર્મીકો, જિસને દૌલત ધનકો છોડા,

છત્રો સિંહાસનકો છોડા. દુનિયાકે દામનકો છોડા,

લેકિન નહિં શતપનકો છોડા.

સરપર ખેલા, સંકટ ઝેલા, રખ્ખા હય ઇમાનકો, ઇમાનકો.=ઇસ

અબ રચકે દીગર ઢબ કોઇ, ભારી દુખ ડાલૂં અબ કોઈ,

નીકલે જિસ્સે મતલબ કોઇ, મુઝકોભી માને સબ કોઇ,

દ્રાસનમેં દ.અવા કરકે; જો આયા, સો પૂરા કરકે,
ભા.જી જીતુ, કિર્તી પાવું, રખ્ખું અપને આનકો મયે આનકો. ઇસિ.

૨૭ દેસ=નક્ટા.

રોહિત--

કયસે ધરૂં મયં તો ધીર, હ મા, કયસી કરૂં મયેં ! કયસે.
બાવાકો દુ:ખ મોસે દેખો ન જાવે,
ઉઠતી કલેજેમેં પીર ! હા ! મા, કયસી કરૂં મયેં. કયસે.

૨૮ કલ્યાન પદ.

સબ=ધન ધન નિર ધન ! તુ સનતન ! તુ કૃપા જન !
દાતા દુ ખ તારન. ધન.
સાથી નહીં માલ; ધન, સાથ ન દે રૂપ; તન,
હૃય તુ ભય હારન, અવિનાશી સમ્પૂરન. ધન.

બાબ તીસરા.

૨૯. ભયરવી=ખિમટા.

સબ=ઉમાપતી નમું નમું, સરણગતી નમું નમું.
જટાધારી સંગ લીયે, પારવતી નમું નમું ઉમાપતી.
કરો માહદેવ દયા, હરો દુ:ખ પિર બિથા,
તેરો નિત નામ રટન, જતી, સતી, નમું નમું ઉમાપતી.

નક્ષેત્ર.=૩૦.

અરે નાદાન ! અરે બે ધ્યાન ! જરા તો માન ! જરા તો માન !

ન ખો તુ જાન. ન હો હયરાન, જરા તો માન ! જરા તો માન !
કયસી રાની, કયસી આની, કયસી લાલાજીકે લાલ,
બાતેં તેરી લમ્બી ચૌરી, બાકી સુખા જય ગોપાલ !
રિષીકા માન, જો તુ ફરમાન, તો હો ઇસ આન તેરા કલ્યાન,
અરે અગ્યાન ! ન કર હયરાન, જરા તો માન ! જરા તો માન ! કયસી

[illegible]

હરિશ્ચંદ્ર=કહીં [illegible] કાહેં ન મિલા. કહીં.
[illegible] હમ [illegible] છાનકે. કહીં.
[illegible]
[illegible] હમ [illegible] છાનકે. કહીં.

૩૨ જંગલા=કુમરી.

તારામતિ=પ્યારા હમારા તુ હમે દે અગ્યા જાનેકી. પ્યારા
ઇશ્વર ઇચ્છા અયસી હય તો લાગે કૌન ઉપાય.
ફેર અદા જો મિલના હો તો ફેર મિલગી આય. પ્યારા.
હરિશ્ચંદ્ર=પ્યારી હમારી જાન નહી કલ તુઝ બિન પાનેકી,
દૌલત, સમ્પત, અનધન લક્ષમી, તન, મન, જીવનજાય
નાર જો તુમસી હો ન્યારી તો કયસે જીના ભાય ? પ્યારી..
તારામતિ=પ્યારા હમારા તુ હમેં દે અગ્યા જાનેકી.
સતપન જાને દૂં ન તુમારા, દે દુ ં અપની જાન,
સત્યપતિ રહિયો પિયું પ્યારે ! બિનતી મેરી માન !પ્યારા.
(અગ્નિસેનસે) મહારાજ, દામ દો ઔર હમેં લે ચલો.
અગ્નિસેન=બહો સામને મેરા ઘર હય; કોઇ ચલો, છે સૌ મુહર લો.
નક્ષેત્ર=મુહર મેરા માલ હય, મયે ચલુગા ઔર લૂંગા.
અગ્નિસન=ચલો (તારામતિસે) ચલ બેટી. (રોહિતસે) બેટા ચલ.

(रोहित रोता हय ऑर बापको लिपट जाता हय.)

३३. झिंझोटी=ठुमरी.

रोहित=अरे नहिं मोहेको छोर जारे ! अरे !
हाय ? छोर जावुं कयसे ? चयन कयसे पावुं मये.
ओ हमारे बाप प्यारे ! अरे !

३४. सारंग ठुमरी.

सब--खेलो कुदो, खेलो कुदो, आव भाइ, खेलो कुदो.
गाव नाचो, मस्ती करो, आव जरा खेलो कुदो.=खेलो.
१ लरका--पढते पढते अंखी फुटी.
२ लरका--लिखते लिखते उंगली टुटी.
३ लरका--छोरो छोरो माथाकुटी,
सब--आव भाइ, खेलो कुदो.=खेलो
४ लरका-=आये नही, क ख ग घ,
५ लरका--भाय नही, च छ ज झ,
६ लरका--दुर करो, त थ द ध,
सब--आव भाइ खेलो कुदो.=खेलो.

३५. आसावरी=पद.

तारामति=शीवजी सरन तेहारी, देव बिस्वनाथ नमु
सीस नवा नमुं नमुं, माथ झुका नमुं नमुं. सरन.
पति पुत्रको मेरे, रख सचाइसे हरे भरे, बदीसे परे
पापि मये विझसे भरी, बिपता विथाकी मरी;
करो दया, हरो महा शोक मेरा, नमुं नमुं. सरन.

३६.

अप्सरा--जय धर्म राज ! जय सत्य साज !

મંગલ—જય તાજ છત્રકી,
નક્ષેત્ર—જય નક્ષેત્રકી,
સબ—જય ધર્મ રૂપ ! જય સત્ય ભુપ !
જય હરિશ્ચંદ્રકી ! જય ! જય ! જય !
અહાહાહા ! અહાહાહા ! વાહ ! વાહ ! અહાહાહા !
વાહરે સત્યતા ! વાહરે ગુણ તેરા !
અહાહાહા ! અહાહાહા ! વાહ ! વાહ ! અહાહાહા !
જય હરિશ્ચંદ્રકી ! જય ! જય ! જય ! જય.

૩૭. અચાનક,

હરિશ્ચંદ્ર=નમસ્કાર કર મયે ઝુકાતા હું સર,
તારા રોહિત } (દેવતાવોંસે) રહે સેવકો પર દયાકી નજર.
પ્રધાન=ખુશીકા નહીં કોઈ પાયાન આજ !
સયનાપતિ=ફિર આઇ બદનમેં ગઇ જાન આજ !
મંગલ=(હરિશ્ચંદ્રસે) સદા તુમ પે બલહાર હમને ગુલામ,
નક્ષેત્ર=(હરિશ્ચંદ્રસે) મિલે ખયરખ્વાહોંકો ભારી ઇનઆમ,
ઇંદ્ર=(સબસે) હવસ પર ઇસી તરહ ગાલિબ રહો,
વશિષ્ટ=(સબસે) સચાઇકે, દીન રાત તાલિબ રહો.
શિવ=(સબસે) સચાઇસે ભજતે રહો રામ નામ !
નારદ=(સબસે) તો ફિર આંખ મુંદે કિયે નવ કામ !
વિશ્વામિત્ર=મુબારક યેહ દિન જય હરિશ્ચંદ્રકી !
સબ=મુબારક યેહ દિન જય હરિશ્ચંદ્રકી !

તમામ શુદ.